

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 202

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 10 martie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECRETE		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
102.	2	Decizia nr. 562 din 16 decembrie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 privind unele măsuri referitoare la salarizarea funcționarilor publici și a altor categorii de personal din sectorul bugetar, precum și a personalului din organele autorității judecătorești, ale art. 12 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001, ale art. 10 alin. (3) din Legea bugetului de stat pe anul 2003 nr. 631/2002 și ale art. 9 alin. (7) din Legea bugetului de stat pe anul 2004 nr. 507/2003	6-10	
103.	3	Decizia nr. 73 din 8 februarie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală.....	10-13	
104.	3	Decizia nr. 87 din 10 februarie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 și 209 din Codul penal.....	13-15	
105.	4	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
106.	4	156.	— Hotărâre privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2005, pentru județul Constanța.....	16
107.	5			
108.	5			
109.	6			

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind conferirea unor decorații**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 9 lit. A și B din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările ulterioare, precum și ale Legii nr. 517/2003 privind conferirea decorațiilor de război,

având în vedere propunerile ministrului apărării naționale,

în semn de apreciere pentru modul exemplar de colaborare dintre forțele de poliție militară italiene și cele românești din cadrul M.S.U. — Irak, pentru înaltul profesionalism dovedit în rezolvarea sarcinilor comune de menținere a ordinii și prevenire a episoadelor de violență,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Art. 1. — Se conferă Ordinul *Virtutea Militară* în grad de *Mare Ofițer*, cu însemn de război, domnului colonel Claudio D'Angelo.

Art. 2. — Se conferă Ordinul *Virtutea Militară* în grad de *Comandor*, cu însemn de război, domnului maior Leonardo Albanesi.

Art. 3. — Se conferă Ordinul *Virtutea Militară* în grad de *Ofițer*, cu însemn de război, domnului căpitan Alfredo Saviano.

Art. 4. — Se conferă Ordinul *Virtutea Militară* în grad de *Cavaler*, cu însemn de război:

- domnului locotenent Mario Matteucci;
- domnului locotenent Luca Simonetti.

Art. 5. — Se conferă Medalia *Bărbăție și Credință* clasa I, cu însemn de război:

- domnului adjutant șef Umberto Capriglione;
- domnului adjutant șef Francesco Mingolla;
- domnului adjutant șef Giuseppe Ruggirello;
- domnului adjutant șef Sebastiano Calo';
- domnului adjutant șef Gabriele Esposito;
- domnului adjutant șef Corrado Mazzone;
- domnului adjutant șef Giordano Poggetti;
- domnului adjutant șef Giorgio Poggetti;
- domnului adjutant șef Bruno Virdis;
- domnului plutonier adjutant Stefano Canzutti;
- domnului plutonier adjutant Maurizio Martini;
- domnului plutonier adjutant Giovanni Perri;
- domnului plutonier adjutant Paolo Della Pozza;
- domnului plutonier adjutant Antonino Loforti.

Art. 6. — Se conferă Medalia *Bărbăție și Credință* clasa a II-a, cu însemn de război:

- domnului plutonier major Gregorio Nieddu;
- domnului plutonier major Gavino Arras;
- domnului sergent major Salvatore Bertolino;
- domnului sergent major Umberto Colaone;
- domnului sergent major Bruno Stefani.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 4 martie 2005.

Nr. 102.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind încetarea raporturilor de serviciu ale unui chestor de poliție din Ministerul Administrației și Internelor**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea ministrului administrației și internelor,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Pe data de 28 februarie 2005 domnului chestor de poliție Coțolan Petru Petru îi încetează raporturile de serviciu cu Ministerul Administrației și Internelor.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 4 martie 2005.

Nr. 103.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind încetarea raporturilor de serviciu ale unui chestor de poliție din Ministerul Administrației și Internelor**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea ministrului administrației și internelor,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Pe data de 28 februarie 2005 domnului chestor de poliție Vrabie Costache Vasile îi încetează raporturile de serviciu cu Ministerul Administrației și Internelor.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 4 martie 2005.

Nr. 104.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind încetarea raporturilor de serviciu ale unui chestor de poliție din Ministerul Administrației și Internelor**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere propunerea ministrului administrației și internelor,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Pe data de 28 februarie 2005 domnului chestor de poliție Căndea Constantin Constantin îi încetează raporturile de serviciu cu Ministerul Administrației și Internelor.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 4 martie 2005.

Nr. 105.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind încetarea raporturilor de serviciu ale unui chestor de poliție din Ministerul Administrației și Internelor**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere propunerea ministrului administrației și internelor,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Pe data de 28 februarie 2005 domnului chestor de poliție Grosu Ion Silviu-Crin îi încetează raporturile de serviciu cu Ministerul Administrației și Internelor.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 4 martie 2005.

Nr. 106.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind trecerea în rezervă a unui general-maior cu două stele
din Ministerul Administrației și Internelor**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale Legii nr. 80/1995 privind Statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea ministrului administrației și internelor,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Pe data de 28 februarie 2005 domnul general-maior cu două stele Velicu Marin George trece în rezervă.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 4 martie 2005.

Nr. 107.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind trecerea în rezervă a unui general de brigadă
cu o stea din Ministerul Justiției**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale Legii nr. 80/1995 privind Statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea ministrului justiției,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Pe data de 10 martie 2005 domnul general de brigadă cu o stea Desculțu Anghel Marian trece în rezervă.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 4 martie 2005.

Nr. 108.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind trecerea în rezervă a unui general-locotenent
cu trei stele din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale Legii nr. 80/1995 privind Statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Pe data de 31 martie 2005 domnul general-locotenent cu trei stele Marinescu Marin Șerban trece în rezervă.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 4 martie 2005.

Nr. 109.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 562

din 16 decembrie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 privind unele măsuri referitoare la salarizarea funcționarilor publici și a altor categorii de personal din sectorul bugetar, precum și a personalului din organele autorității judecătorești, ale art. 12 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001, ale art. 10 alin. (3) din Legea bugetului de stat pe anul 2003 nr. 631/2002 și ale art. 9 alin. (7) din Legea bugetului de stat pe anul 2004 nr. 507/2003

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Dana Titian	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 privind unele măsuri referitoare la salarizarea funcționarilor publici și a altor categorii de personal din sectorul bugetar, precum și a personalului din organele autorității judecătorești, ale art. 12 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001, ale art. 10 alin. (3) din Legea bugetului de stat pe anul 2003 nr. 631/2002 și ale art. 9 alin. (7) din Legea bugetului de stat pe anul 2004 nr. 507/2003, excepție ridicată de Hach Elena, Benedek Andreea, Aramă

Ionel, Gherța Constantin, Chindea Codruța, Darabană Dragoș, Romanescu Adriana, Deneanu Alina, Fleckhammer Robert, Dumitrescu Camelia, Șteff Mihaela, Chichernea Oana, Cardașol Cristina, Câmpean Daniela, Arsenescu Nadia, Pârlog Bogdan Ciprian, Dinu Irina, Corca Gabriela Sanda, Morar Angela, Gavrilă Eugenia, Narinescu Cornelia, Ferentz Gabriela, Stroeie Livia, Jalea (Voicu) Angelica, Paraschiv Simona Manuela, Neagu Mihaela, Moarcăș Alexandra, Lăcan-Rus Elena Mihaela, Nistor Nela Marcela, Răduțoiu Ioan Florin, Comănicu Anca, Drugă Vasile, Achim Gheorghe, Fulop Eugenia, Matei Maria, Ichim Cristian, Lazăr Ioan, Ungureanu Elena, Ceapă Mihaela, Petrișor Carmen, Chirciu Gabriela, Șerbănuță Mihaela, Bănuț Ana, Șandru Camelia Adriana, Godan Dumitru Ionel, Pielaru Ion, Roncea Elena Mirela, Șofletea Elena Marcela, Opreș Steluța Camelia, Albu Mariana, Răduț Vionela, Hășfălean Magdalena, Petrescu Camelia, Neagu Creola, Dicu Răzvan Cosmin, Borcoman Cătălin, Cor Alexandru, Coman Luminița, Drilea Marian, Neagu Cristina Paula, Glica Ioan, Teleky Lucreția, Toroiman Alen, Câmpeanu Cristiana, Mateș Daniela Sanda, Căciulă (Bogdan) Ioana, Diaconu Ramona, Scutea Gabriela, Bica Alina, Sulu Marius, Dobrescu Cristina, Fenehciu Elisabeta, Orghidan Liliana, Crăciun Camelia, Cucu Simona, Gigea Calboreanu, Volosciuc Maria, Barbălată Ana Roxana, Șaramet Adrian, Simion Eugeniu, Handrea Ovidiu, Orzea Ilie, Popeneciu Ionel, Băncilă Mădălina, Coliban Irina, Panaitescu Andreea, Benga Sorin, Vasilescu Nicolae, Cârlan Ioan, Juravschi Constantin, Vasilache Sorin, Stoica Gabriel Doru, Șelaru Valentin, Enescu Cristina, Popa Maria, Negulici Victoria, Livadaru Marcela, Haidet Cristina, Moraru Emilia, Codruz (Stanbeca) Carmen, Barbălată Ana și Dragomir Marilena în Dosarul nr. 4.166/M/2004 al Tribunalului Brașov — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens arată că drepturile reglementate de dispozițiile criticate nu se regăsesc printre drepturile fundamentale reglementate de Constituție, prevederile art. 53 din Constituție nefiind incidente în cauza dedusă judecării.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 octombrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 4.166/M/2004, **Tribunalul Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 privind unele măsuri referitoare la salarizarea funcționarilor publici și a altor categorii de personal din sectorul bugetar, precum și a personalului din organele autorităților**

judecătorești, ale art. 12 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001, ale art. 10 alin. (3) din Legea bugetului de stat pe anul 2003 nr. 631/2002 și ale art. 9 alin. (7) din Legea bugetului de stat pe anul 2004 nr. 507/2003.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin că art. 41¹ alin. (1) din Legea nr. 50/1996, introdus prin Ordonanța Guvernului nr. 83/2000, dispune că magistrații și celelalte categorii de personal salariat, potrivit acestei legi, pe perioada concediului de odihnă au dreptul, pe lângă indemnizația de concediu, și la o primă egală cu indemnizația brută sau cu salariul de bază brut din luna anterioară plecării în concediu. Acest drept legal nu a fost acordat în practică datorită faptului că aplicarea art. 41¹ din Legea nr. 50/1996 a fost suspendată până la 1 ianuarie 2002 prin art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001, iar prin art. 12 alin. (4) din Legea nr. 743/2001, această suspendare a fost prelungită până la 31 decembrie 2002, prin art. 10 alin. (3) din Legea nr. 631/2002 până la 31 decembrie 2003 și prin art. 9 alin. (7) din Legea nr. 507/2003 până la 31 decembrie 2004. Consideră că prin dispozițiile legale criticate a fost restrâns exercițiul dreptului legal la prima de concediu, fără a exista vreuna din situațiile prevăzute de art. 53 din Constituție, în care, prin lege, se poate restrânge exercițiul unor drepturi. De asemenea, susțin că sunt încălcate și prevederile art. 41 alin. (2) din Constituție, referitoare la dreptul la concediu de odihnă plătit, care include și dreptul la prima de vacanță.

Tribunalul Brașov — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, textele de lege criticate contravenind atât dispozițiilor art. 41 alin. (2) din Constituție, cât și dispozițiilor art. 53 din Constituție. În acest sens arată că suspendarea aplicării dispozițiilor care prevăd acordarea unei prime de vacanță prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 și prelungirea termenului de suspendare echivalează cu restrângerea exercițiului dreptului de a beneficia de prima de vacanță, aducând atingere existenței acestui drept, fără a fi incidente vreuna din situațiile prevăzute de dispozițiile art. 53 din Constituție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că este atribuția legiuitorului să dispună suspendarea aplicării unui act normativ sau a unei dispoziții dintr-un act normativ, acest eveniment legislativ fiind expres reglementat de lege tocmai pentru a nu aduce atingere drepturilor sau libertăților persoanelor. Dispozițiile criticate nu privesc drepturi fundamentale ale cetățenilor statuate de Constituție. De asemenea, arată că prima de concediu este un drept salarial suplimentar, care

nu este prevăzut de Constituție, ci a fost reglementat cu scopul îmbunătățirii calității vieții salariaților, în măsura în care resursele financiare ale bugetului permit aceasta, dispozițiile art. 53 din Constituție nefiind relevante în cauza dedusă judecării.

Avocatul Poporului, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 și a dispozițiilor art. 9 alin. (7) din Legea nr. 507/2003 față de art. 41 alin. (2) din Constituție, arată că aceasta este neîntemeiată, textele de lege criticate instituie o măsură temporară, motivată de faptul că în bugetul de stat pe anul 2004 nu sunt prevăzute sume cu această destinație, stabilirea cuantumului și a principalelor destinații ale alocațiilor bugetare constituind atributul exclusiv al legiuitorului. De asemenea, arată că dispozițiile art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 și cele ale art. 9 alin. (7) din Legea nr. 507/2003 nu pun în discuție restrângeri ale exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale, neputându-se astfel reține nici încălcarea prevederilor art. 53 din Constituție. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (4) din Legea nr. 743/2001 și a celor ale art. 10 alin. (3) din Legea nr. 631/2002, apreciază că, potrivit principiului anualității bugetului, aceste legi au fost în vigoare în cursul anului 2002, respectiv 2003. În consecință, ele nu mai erau în vigoare la data sesizării Curții Constituționale, fiind incidente prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora Curtea Constituțională se pronunță numai asupra excepțiilor de neconstituționalitate ce au ca obiect dispoziții legale în vigoare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere al Guvernului și al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 privind unele măsuri referitoare la salarizarea funcționarilor publici și a altor categorii de personal din sectorul bugetar, precum și a personalului din organele autorității judecătorești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 108 din 2 martie 2001, ale art. 12 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul

2002 nr. 743/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 784 din 11 decembrie 2001, ale art. 10 alin. (3) din Legea bugetului de stat pe anul 2003 nr. 631/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 863 din 29 noiembrie 2002, precum și ale art. 9 alin. (7) din Legea bugetului de stat pe anul 2004 nr. 507/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 2 decembrie 2003.

Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001: *„De asemenea, se suspendă până la data de 1 ianuarie 2002 aplicarea prevederilor art. 41¹ alin. (1) care cuprind dispoziții referitoare la acordarea primei pentru concediul de odihnă și ale art. 45 alin. (1) referitoare la cuantumul sporului cu care se plătesc orele lucrate peste durata normală a timpului de muncă din Legea nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 18 noiembrie 1999, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 83/2000 pentru modificarea și completarea Legii nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 1 septembrie 2000, precum și aplicarea prevederilor art. IV referitoare la acordarea primei cu ocazia plecării în concediul de odihnă din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 237/2000 pentru modificarea Legii nr. 21/1999 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 614 din 29 noiembrie 2000.“;*

— Art. 12 alin. (4) din Legea nr. 743/2001: *„Termenele prevăzute la art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 privind unele măsuri referitoare la salarizarea funcționarilor publici și a altor categorii de personal din sectorul bugetar, precum și a personalului din organele autorității judecătorești, aprobată și modificată prin Legea nr. 386/2001, se prelungesc până la data de 31 decembrie 2002.“;*

— Art. 10 alin. (3) din Legea nr. 631/2002: *„Termenele prevăzute la art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 privind unele măsuri referitoare la salarizarea funcționarilor publici și a altor categorii de personal din sectorul bugetar, precum și a personalului din organele autorității judecătorești, aprobată cu modificări prin Legea nr. 386/2001, cu modificările ulterioare, se prelungesc până la data de 31 decembrie 2003.“;*

— Art. (9) alin. (7) din Legea nr. 507/2003: *(7) Aplicarea prevederilor din actele normative în vigoare referitoare la primele ce se acordă cu ocazia plecării în concediul de odihnă, precum și a celor ale art. 32 alin. (2) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, cu modificările și completările ulterioare, se suspendă până la data de 31 decembrie 2004.“*

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 41 alin. (2) și art. 53 alin. (1), care au următorul conținut:

— Art. 41 alin. (2): *„Salariații au dreptul la măsuri de protecție socială. Acestea privesc securitatea și sănătatea salariaților, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim brut pe țară, repausul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții deosebite sau speciale, formarea profesională, precum și alte situații specifice, stabilite prin lege.“;*

— Art. 53 alin. (1): *„Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.“*

Prin art. I pct. 38 din Ordonanța Guvernului nr. 83/2000 pentru modificarea și completarea Legii nr. 50/1996 a fost introdus articolul 41¹, care dispune că magistrații și celelalte categorii de personal salarizate în baza acestei legi au dreptul pe perioada concediului de odihnă, pe lângă indemnizația de concediu, la o primă egală cu indemnizația brută sau, după caz, salariul de bază brut, din luna anterioară plecării în concediu, care se impozitează separat. Prin art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 a fost suspendată aplicarea acestor prevederi până la data de 1 ianuarie 2002, acest termen fiind prelungit, succesiv, prin Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001 și Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2002 nr. 744/2001, Legea bugetului de stat pe anul 2003 nr. 631/2002 și Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2003 nr. 632/2002, Legea bugetului de stat pe anul 2004 nr. 507/2003 și Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2004 nr. 519/2003 și prin Legea bugetului de stat pe anul 2005 nr. 511/2004, până la 31 decembrie 2002, 31 decembrie 2003, 31 decembrie 2004, respectiv 31 decembrie 2005.

Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 138 alin. (2) din Constituție, care consacră principiul anualității bugetului de stat, legile nr. 743/2001 și nr. 631/2002 au fost în

vigoare în cursul anului 2002, respectiv 2003, perioade pentru care s-a aprobat bugetul de stat. În consecință, legile criticate nemaifiind în vigoare, excepția de neconstituționalitate este contrară dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit căreia Curtea Constituțională decide numai asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe în vigoare. În acest sens este și jurisprudența Curții Constituționale, care prin Decizia nr. 61 din 26 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 269 din 23 aprilie 2002, a reținut că principiul anualității bugetului de stat este de natură constituțională. Acest principiu se aplică atât actului legislativ denumit buget, cât și componentelor sale, care, subsumându-se întregului, adică bugetului în ansamblul lui, nu pot fi separate de el.

De asemenea, Curtea constată că și dispozițiile art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 au avut o aplicabilitate temporară, ele fiind în vigoare între 2 martie 2001, data publicării ordonanței în Monitorul Oficial al României, și 1 ianuarie 2002. În consecință, nemaifiind în vigoare, excepția de neconstituționalitate este contrară dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea urmând a respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001, ca inadmisibilă.

Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (7) din Legea nr. 507/2003, Curtea constată că textul art. 53 din Constituție stabilește condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. El are în vedere însă drepturile și libertățile fundamentale înscrise în capitolul II al titlului II din Constituția României, nu și alte drepturi. Or, cele cuprinse în dispozițiile de lege criticate se referă la beneficiul unor drepturi salariale suplimentare, cum este și prima de concediu, ceea ce nu constituie un drept constituțional fundamental, prevederile art. 53 din Constituție nefiind incidente în cauză. Astfel, legiuitorul este în drept să acorde aceste drepturi, să le modifice ori să înceteze acordarea lor, precum și să stabilească perioada în care le acordă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 privind unele măsuri referitoare la salarizarea funcționarilor publici și a altor categorii de personal din sectorul bugetar, precum și a personalului din organele autorității judecătorești, ale art. 12 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001 și ale art. 10 alin. (3) din Legea bugetului de stat pe anul 2003

nr. 631/2002, excepție ridicată de Hach Elena, Benedek Andreea, Aramă Ionel, Gherța Constantin, Chindea Codruța, Darabană Dragoș, Romanescu Adriana, Deneanu Alina, Fleckhammer Robert, Dumitrescu Camelia, Șteff Mihaela, Chichernea Oana, Cardașol Cristina, Câmpean Daniela, Arsenescu Nadia, Pârlog Bogdan Ciprian, Dinu Irina, Corca Gabriela Sanda, Morar Angela, Gavrilă Eugenia, Narinescu Cornelia, Ferentz Gabriela, Stroie Livia, Jalea (Voicu) Angelica, Paraschiv Simona Manuela, Neagu Mihaela, Moarcăș Alexandra, Lăcan-Rus Elena Mihaela, Nistor Nela Marcela, Răduțoiu Ioan Florin, Comănicu Anca, Drugă Vasile, Achim Gheorghe, Fulop Eugenia, Matei Maria, Ichim Cristian, Lazăr Ioan, Ungureanu Elena, Ceapă Mihaela, Petrișor Carmen, Chirciu Gabriela, Șerbănuță Mihaela, Bănuț Ana, Șandru Camelia Adriana, Godan Dumitru Ionel, Pielaru Ion, Roncea Elena Mirela, Șofletea Elena Marcela, Oprea Steluța Camelia, Albu Mariana, Răduț Vionela, Hășfălean Magdalena, Petrescu Camelia, Neagu Creola, Dicu Răzvan Cosmin, Borcoman Cătălin, Cor Alexandru, Coman Luminița, Drilea Marian, Neagu Cristina Paula, Glica Ioan, Teleky Lucreția, Toroiman Alen, Câmpeanu Cristiana, Mateș Daniela Sanda, Căciulă (Bogdan) Ioana, Diaconu Ramona, Scutea Gabriela, Bica Alina, Sulu Marius, Dobrescu Cristina, Fenehciu Elisabeta, Orghidan Liliana, Crăciun Camelia, Cucu Simona, Gigea Calboreanu, Volosciuc Maria, Barbălată Ana Roxana, Șaramet Adrian, Simion Eugeniu, Handrea Ovidiu, Orzea Ilie, Popeneciu Ionel, Băncilă Mădălina, Coliban Irina, Panaitescu Andreea, Benga Sorin, Vasilescu Nicolae, Cârlan Ioan, Juravschi Constantin, Vasilache Sorin, Stoica Gabriel Doru, Șelaru Valentin, Enescu Cristina, Popa Maria, Negulici Victoria, Livadaru Marcela, Haideț Cristina, Moraru Emilia, Codruz (Stanbeca) Carmen, Barbălată Ana și Dragomir Marilena în Dosarul nr. 4.166/M/2004 al Tribunalului Brașov — Secția civilă.

2. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (7) din Legea bugetului de stat pe anul 2004 nr. 507/2003, excepție ridicată de aceiași autori, în același dosar al aceleiași instanțe. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 decembrie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 73

din 8 februarie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 9 din Codul de procedură penală, ridicată de Parchetul de pe lângă Tribunalul Sibiu în Dosarul nr. 1.977/2004 al Tribunalului Sibiu — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 696 D/2004, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, ridicată de Dumitru Amișculesei în Dosarul nr. 713/2004 al Judecătoriei Botoșani.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 696 D/2004 la Dosarul nr. 543 D/2004, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, se dă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției, întrucât apreciază că prevederile legale criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate ca fiind încălcate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 20 septembrie 2004 și 19 octombrie 2004, pronunțate în dosarele nr. 1.977/2004 și nr. 713/2004, **Tribunalul Sibiu — Secția penală și Judecătoria Botoșani au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală**, ridicată de Parchetul de pe lângă Tribunalul Sibiu și de Dumitru Amișculesei în dosarele menționate. Totodată, **Tribunalul Sibiu — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională și cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 9 din Codul de procedură penală**, ridicată de Parchetul de pe lângă Tribunalul Sibiu în același dosar.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile legale criticate sunt contrare dispozițiilor constituționale privind liberul acces la justiție și înfăptuirea justiției, întrucât „il obligă pe judecător să-și exprime anterior părerea cu privire la soluția ce ar putea fi dată în cauză”, prin aceea că în încheierea de admitere a plângerii, pronunțată în temeiul art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, judecătorul își exprimă „obligatoriu” opinia, astfel încât la următorul termen acesta va pronunța, cel mai probabil, o soluție de condamnare. Se apreciază că, în condițiile arătate, „nu se poate susține că acest magistrat este imparțial când va pronunța sentința, ori că o astfel de judecată este echitabilă așa cum pretind dispozițiile constituționale”.

Totodată, se arată că, potrivit art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, „parchetul este partea care trebuie să susțină acțiunea penală”, instanța de judecată neputându-se substitui parchetului, titular al acțiunii penale, „pentru că instanța trebuie să fie imparțială, un factor de echilibru necesar pentru respectarea drepturilor atât ale societății reprezentate prin procuror, cât și ale inculpatului”.

Tribunalul Sibiu — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate constituie, de fapt, o garanție a accesului părților la un proces echitabil, iar eventuala stare de incompatibilitate în care se află judecătorul investit cu judecarea, în fond, a cauzei, după ce anterior s-a pronunțat printr-o încheiere în sensul admiterii plângerii și desființării rezoluției sau ordonanței atacate, nu ar putea aduce atingere caracterului echitabil și imparțial al actului de justiție.

Judecătoria Botoșani consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală instituie o nouă modalitate de sesizare a instanței, care nu aduce atingere drepturilor părților în proces. Astfel, nici inculpatul, nici partea vătămată nu sunt lipsite de drepturile procesuale, iar instanța, prin admiterea plângerii, nu exercită o activitate de susținere a acuzării, ci procedează la o nouă analiză a probelor administrate de procuror, probe ce pot fi completate potrivit dispozițiilor procedurale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În susținerea acestei opinii se arată că exercitarea în condiții diferite a căilor de atac împotriva hotărârii instanței de judecată prin care se soluționează plângerea potrivit dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală se face în temeiul competenței exclusive a legiuitorului de a institui reguli deosebite în considerarea unor situații diferite. Totodată se arată că prevederile criticate nu aduc atingere dreptului constituțional al cetățenilor de a beneficia de un proces echitabil, apreciindu-se că, prin posibilitatea de a ataca cu apel sau cu recurs încheierea pronunțată de instanță, de admitere a plângerii cu reținerea cauzei spre judecare, se asigură deplina respectare a prevederilor art. 21 alin. (3) și ale art. 124 din Constituție.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3), întrucât prin stabilirea competenței instanței de judecată, care a admis plângerea și a desființat rezoluția sau ordonanța procurorului de netrimiteră în judecată, de a reține cauza spre judecare când la dosar sunt probe suficiente pentru judecarea acesteia, nu se aduce atingere dreptului părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil. În această situație, în cadrul judecării plângerii, instanța de judecată urmează să examineze legalitatea și temeinicia soluției atacate, pe baza probelor existente la dosarul cauzei, pe care s-a întemeiat și soluția dată de procuror, dar și pe baza eventualelor noi probe administrate, aplicându-se toate celelalte reguli referitoare la judecata în primă instanță.

Se arată totodată că stabilirea de către legiuitor, în temeiul prerogativelor conferite de dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, a instanței de judecată competente să rețină cauza spre judecare, chiar dacă această instanță a admis plângerea împotriva rezoluției sau ordonanței procurorului de netrimiteră în judecată, nu aduce atingere art. 124 alin. (2) din Constituție.

În concluzie, Avocatul Poporului consideră că excepția este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorii-raportori, susținerile autorilor excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Curtea observă că, deși a fost sesizată de Tribunalul Sibiu — Secția penală cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 9 din Codul de procedură penală, în realitate, așa cum rezultă din motivarea excepției, obiectul acesteia îl constituie numai art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, identic cu cel al excepției de neconstituționalitate ridicate în Dosarul nr. 713/2004 al Judecătoriei Botoșani.

În consecință, Curtea urmează să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, având următorul conținut:

— Art. 278¹ alin. 8: *„Instanța pronunță una dintre următoarele soluții: [...] c) admite plângerea, prin încheiere, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și, când probele existente la dosar sunt suficiente pentru judecarea cauzei, reține cauza spre judecare, dispozițiile privind judecarea în primă instanță și căile de atac, aplicându-se în mod corespunzător.“*

Textele constituționale pretins încălcate de aceste dispoziții legale au următorul conținut:

— Art. 20: *„(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.*

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.“;

— Art. 21 alin. (3): *„Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.“;*

— Art. 124 alin. (2): *„Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.“*

Se susține, în esență, că prevederile criticate aduc atingere dreptului la un proces echitabil și imparțialității justiției, câtă vreme instanța investită cu plângerea întemeiată pe dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală, admitând această plângere, se substituie

procurorului (care este ținut de soluția de netrimitere în judecată pronunțată), iar pe de altă parte, își exprimă anterior părerea cu privire la hotărârea ce ar putea fi dată în cauză. În acest sens se apreciază că în încheierea de admitere, pronunțată în temeiul art. 278¹ alin. 8 lit. c), judecătorul își exprimă „obligatoriu“ părerea, astfel încât la următorul termen urmează să pronunțe, cel mai probabil, o soluție de condamnare.

Examinând excepția de neconstituționalitate formulată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată și, în consecință, urmează să fie respinsă.

Curtea reține că instanța de judecată, pronunțându-se asupra plângerii formulate împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimitere în judecată, nu judecă însăși cauza, ci doar temeinicia și legalitatea soluțiilor pronunțate de procuror, pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și a eventualelor probe scrise înfățișate instanței de părțile în proces. În limitele obiectului acestei categorii de cauze, părțile care se plâng împotriva ordonanței sau rezoluției de netrimitere în judecată au posibilitatea să demonstreze atât caracterul incomplet al urmăririi penale, cât și aprecierea eronată a probelor pe care s-a întemeiat soluția emisă de procuror.

Așadar, prin încheierea pronunțată în temeiul art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, de admitere a plângerii, cu desființarea rezoluției sau ordonanței atacate și reținerea cauzei spre judecare, instanța nu dezleagă fondul pricinii, ci apreciază numai cu privire la legalitatea actului atacat. Soluționarea fondului cauzei constituie o etapă procesuală distinctă, guvernată de regulile procedurale aplicabile judecării în primă instanță și în căile de atac, reguli cu privire la care textele criticate stipulează în mod expres că se aplică *„în mod corespunzător“*. În sensul celor arătate, prevederile art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală asigură posibilitatea părților de a formula apărări, de a propune probe și de a recurge la căile de atac stabilite de lege, așadar de a se prevala de toate garanțiile procesuale care condiționează un proces echitabil, în deplină concordanță cu prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție și cu reglementările internaționale în materie, așadar implicit și cu art. 20 din Constituție, invocat, de asemenea, în motivarea excepției de neconstituționalitate.

Pentru motivele învederate nu poate fi reținută nici pretinsa încălcare, prin textele criticate, a prevederilor constituționale care consacră imparțialitatea justiției. Astfel, după investirea instanței în condițiile prevăzute de art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, acțiunea penală se exercită tot de către procuror, care, în funcție de probele administrate și de dispozițiile legale aplicabile în cauză, poate să ceară condamnarea inculpatului, achitarea acestuia sau încetarea procesului penal, neputându-se susține, așadar, că prin admiterea plângerii reglementată de art. 278¹ din Codul de procedură penală se realizează

o „substituire” a Ministerului Public de către instanța de judecată, în contradicție cu principiul imparțialității justiției.

Totodată, faptul că judecătorul investit cu soluționarea plângerii întemeiată pe dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală pronunță o încheiere prin care admite plângerea și desființează rezoluția sau ordonanța atacată nu constituie, în sine, o prezumție a lipsei imparțialității acestuia la soluționarea fondului cauzei, atunci când o reține spre judecare, în temeiul art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală. Aceasta întrucât, așa cum s-a arătat, judecata finalizată prin pronunțarea încheierii de admitere a plângerii are alt obiect decât judecata fondului cauzei.

De altfel, dispozițiile privind judecarea în primă instanță și în căile de atac aplicându-se în mod corespunzător și în

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, ridicată de Parchetul de pe lângă Tribunalul Sibiu în Dosarul nr. 1.977/2004 al Tribunalului Sibiu — Secția penală și de Dumitru Amișculesei în Dosarul nr. 713/2004 al Judecătoriei Botoșani.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 februarie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 87

din 10 februarie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 și 209 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 și 209 din Codul penal, excepție ridicată de Marian Chiru în Dosarul nr. 1.008/2004 al Judecătoriei Constanța.

La apelul nominal se prezintă, personal, partea Marian Dragoș Câșlariu și se constată lipsa autorului excepției și a celeilalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Partea Marian Dragoș Câșlariu solicită acordarea unui nou termen de judecată în vederea pregătirii apărării.

Reprezentantul Ministerului Public se opune cererii formulate, deoarece cauza se află deja la al doilea termen acordat de Curte în același scop.

Curtea, deliberând asupra cererii formulate, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992 și al art. 156 din Codul de procedură civilă, respinge cererea de acordare a unui nou termen de judecată.

Cauza se află în stare de judecată.

Partea prezentă solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca nefondată, deoarece dispozițiile legale criticate se aplică tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei, iar prin incriminarea faptelor de furt și furt calificat se asigură tocmai protecția dreptului de proprietate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 octombrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 1.008/2004, **Judecătoria Constanța a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 208 și 209 din Codul penal.**

Excepția a fost ridicată de inculpatul Marian Chiru în dosarul cu numărul de mai sus, având drept obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că instituirea principiului oficialității pentru infracțiunile prevăzute de art. 208 și 209 din Codul penal este de natură a aduce atingere principiului egalității în drepturi, deoarece în cazul altor infracțiuni contra patrimoniului, cum ar fi, de pildă, cele de abuz de încredere ori gestiune frauduloasă prevăzute și pedepsite de art. 213 și 214 din Codul penal, acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate și împăcarea părților înlătură răspunderea penală. Inegalitatea este cu atât mai pregnantă în situația infracțiunii prevăzute de art. 210 din Codul penal, care, deși întrunește elementele constitutive ale infracțiunii-cadru de furt, în considerarea unor aspecte referitoare la rudenie ori găzduire, oferă persoanei interesate posibilitatea de a dispune cu privire la declanșarea procesului penal. Și în cazul altor categorii de infracțiuni, cum ar fi cele privitoare la integritatea corporală, părțile vătămate nu sunt ținute de principiul oficialității, putând dispune fără o justificare obiectivă de dreptul de a exercita sau nu o acțiune judiciară.

De asemenea, dreptul proprietarului de a se judeca sau nu penal cu persoana care i-a luat fără drept un bun este cenzurat de către stat, împiedicând partea vătămată să dispună cum voiește de ceea ce este al său.

Judecătoria Constanța opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece în cadrul procesului penal tragerea la răspundere penală a infractorului se realizează, în majoritatea cazurilor, din oficiu. Legiuitorul are însă libertatea de a stabili anumite limite principiului oficialității, ținând cont de gradul de pericol social diferit, de atingerea gravă ori mai puțin gravă a drepturilor ocrotite și de rezonanța socială a faptelor. Toate aceste excepții de la oficialitatea procesului penal sunt stabilite expres și țin de politica penală a fiecărui stat, iar prin legiferarea acestora nu se aduce atingere egalității în drepturi a cetățenilor și nici principiului apărării dreptului de proprietate privată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul României apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile

art. 208 și 209 din Codul penal sunt în deplină concordanță cu prevederile constituționale ale art. 126 alin. (2) și ale art. 129, în temeiul cărora legiuitorul stabilește în mod suveran regulile privind procedura de judecată, cu respectarea celorlalte dispoziții din Legea fundamentală, și reglementează căile de atac.

Principiul egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. Or, în cazul infracțiunilor prevăzute în art. 279 din Codul de procedură penală legiuitorul a dat prioritate principiului disponibilității în considerarea unor situații diferite — cum ar fi pericolul social mai redus al faptei ori săvârșirea acesteia în cadrul unor relații de familie sau de vecinătate — de cele prevăzute în art. 208 și 209 din Codul penal. Această diferență de tratament procesual nu instituie privilegii sau discriminări, iar dispozițiile legale criticate se aplică, deopotrivă, tuturor persoanelor aflate într-o situație identică.

Prevederile art. 208 și 209 din Codul penal nu contravin nici dispozițiilor art. 44 din Constituție privind dreptul de proprietate privată, întrucât legiuitorul nu instituie reguli deosebite referitoare la ocrotirea proprietății în funcție de titularul dreptului, ci, dimpotrivă, protecția acestui drept se realizează în mod egal, pentru toate persoanele interesate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece, astfel cum au fost redactate textele de lege criticate, care definesc conținutul infracțiunilor de furt și furt calificat, se aplică, fără nici o discriminare, tuturor celor aflați în situația prevăzută de ipoteza normei legale.

Referitor la critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 208 și 209 din Codul penal față de art. 44 din Legea fundamentală, Avocatul Poporului consideră că, dimpotrivă, textele legale contestate asigură exercitarea deplină a dreptului de proprietate, prin incriminarea acțiunii unei persoane de sustragere a unor bunuri mobile din posesia sau detenția unei alte persoane, fără consimțământul acesteia, în scopul însușirii pe nedrept.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 208 și 209 din Codul penal, care au următorul conținut:

— Art. 208: „*Luarea unui bun mobil din posesia sau detenția altuia, fără consimțământul acestuia, în scopul de a și-l însuși pe nedrept, se pedepsește cu închisoare de la unu la 12 ani.*

Se consideră bunuri mobile și orice energie care are o valoare economică, precum și înscrisurile.

Fapta constituie furt chiar dacă bunul aparține în întregime sau în parte făptuitorului, dar în momentul săvârșirii acel bun se găsea în posesia sau deținerea legitimă a altei persoane.

De asemenea, constituie furt luarea în condițiile alin. 1 a unui vehicul, cu scopul de a-l folosi pe nedrept.":

— Art. 209: „Furtul săvârșit în următoarele împrejurări:

a) de două sau mai multe persoane împreună;

b) de o persoană având asupra sa o armă sau o substanță narcotică;

c) de către o persoană mascată, deghizată sau travestită;

d) asupra unei persoane aflate în imposibilitate de a-și exprima voința sau de a se apăra;

e) într-un loc public;

f) într-un mijloc de transport în comun;

g) în timpul nopții;

h) în timpul unei calamități;

i) prin efracție, escaladare sau prin folosirea fără drept a unei chei adevărate ori a unei chei mincinoase,

se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani.

Cu aceeași pedeapsă se sancționează și furtul privind:

a) un bun care face parte din patrimoniul cultural;

b) un act care servește pentru dovedirea stării civile, pentru legitimare sau identificare.

Furtul privind următoarele categorii de bunuri:

a) țigete, gazolină, condensat, etan lichid, benzină, motorină, alte produse petroliere sau gaze naturale din conducte, depozite, cisterne ori vagoane-cisternă;

b) componente ale sistemelor de irigații;

c) componente ale rețelelor electrice;

d) un dispozitiv ori un sistem de semnalizare, alarmare ori alertare în caz de incendiu sau alte situații de urgență publică;

e) un mijloc de transport sau orice alt mijloc de intervenție la incendiu, la accidente de cale ferată, rutiere, navale sau aeriene, ori în caz de dezastru;

f) instalații de siguranță și dirijare a traficului feroviar, rutier, naval, aerian și componente ale acestora, precum și componente ale mijloacelor de transport aferente;

g) bunuri prin însușirea cărora se pune în pericol siguranța traficului și a persoanelor pe drumurile publice;

h) cabluri, linii, echipamente și instalații de telecomunicații, radiocomunicații, precum și componente de comunicații se pedepsește cu închisoare de la 4 la 8 ani.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 și 209 din Codul penal, excepție ridicată de Marian Chiru în Dosarul nr. 1.008/2004 al Judecătoriei Constanța.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 februarie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Furtul care a produs consecințe deosebit de grave se pedepsește cu închisoare de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

În cazul prevăzut la alin. 3 lit. a), sunt considerate tentativă și efectuarea de săpături pe terenul aflat în zona de protecție a conductei de transport al țigetei, gazolinei, condensatului, etanului lichid, benzinei, motorinei, altor produse petroliere sau gazelor naturale, precum și deținerea, în acele locuri sau în apropierea depozitelor, cisternelor sau vagoanelor-cisternă, a ștuțurilor, instalațiilor sau oricăror altor dispozitive de prindere ori perforare."

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate dispozițiile constituționale ale art. 16 referitoare la *egalitatea în drepturi* și ale art. 44 referitoare la *dreptul de proprietate privată*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în conformitate cu dispozițiile art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, reglementarea infracțiunilor, pedepselor și regimului de executare a acestora intră în competența Parlamentului. Constituția lasă, astfel, legiuitorului libertatea de a reglementa această materie prin legi organice, în funcție de imperativul apărării sociale și ținând seama de toate celelalte principii consacrate prin Legea fundamentală.

Susținerea autorului excepției, în sensul că dispozițiile art. 208 și 209 din Codul penal ar încălca principiul egalității în drepturi prevăzut de art. 16 din Constituție, este nefondată, dat fiind că, prin conținutul lor, infracțiunile stabilite prin prevederile legale menționate se deosebesc de infracțiunile la care se referă autorul excepției — infracțiuni pentru care acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, iar împăcarea părților constituie o cauză de înlăturare a răspunderii penale —, astfel că, neexistând identitate de situații juridice, tratamentul juridic diferit nu constituie o discriminare.

Nu poate fi primită nici susținerea autorului excepției privind încălcarea art. 44 din Constituție care garantează dreptul de proprietate, dat fiind că infracțiunile la care se referă acesta fac parte din categoria de infracțiuni contra patrimoniului, iar incriminarea faptelor ce intră în conținutul lor constituie unul din mijloacele de apărare și, deci, de garantare a proprietății.

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului,
prevăzut în bugetul de stat pe anul 2005, pentru județul Constanța**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 30 alin. (2) și (3) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, și al art. 21 lit. a) din Legea bugetului de stat pe anul 2005 nr. 511/2004,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea sumelor defalcate din impozitul pe venit pentru susținerea sistemului de protecție a persoanelor cu handicap, cultură, culte și echilibrarea bugetelor locale pe anul 2005, cu suma de 3.000.000 mii lei pentru județul Constanța, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2005, și alocarea acesteia bugetului local al orașului Hârșova, județul Constanța,

pentru finanțarea unor cheltuieli curente ale autorităților administrației publice locale.

Art. 2. — Suma prevăzută la art. 1 se utilizează de către ordonatorul principal de credite, potrivit dispozițiilor legale.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă modificările corespunzătoare în volumul și în structura bugetului de stat pe anul 2005.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul administrației și internelor,

Vasile Blaga

Ministrul finanțelor publice,

Ionel Popescu

București, 3 martie 2005.

Nr. 156.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 013018